

31994L0057

L 319/20

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

12.12.1994

DIREKTIVA SVETA 94/57/ES**z dne 22. novembra 1994****o skupnih predpisih in standardih za organizacije, pooblašene za inšpekcijski pregled in nadzor ladij ter za ustrezne ukrepe pomorskih uprav**

SVET EVROPSKE UNIJE JE

konvencijah, kot so Solas 74, Mednarodna konvencija o tovarnih črtah 66 in Marpol 73/78, ter za izvajanje določb konvencij;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 84(2) Pogodbe,

ker lahko vse države članice v skladu s temi konvencijami v različnem obsegu pooblastijo tehnične organizacije za potrjevanje take skladnosti in lahko prenesejo izdajanje ustreznih varnostnih spričeval;

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ker veliko število obstoječih klasifikacijskih zavodov, ki delujejo v imenu nacionalnih uprav, po svetu ne zagotavlja niti ustreznega izvajanja predpisov niti zanesljivosti, ker nimajo primerne strukture in izkušenj, da bi bili zanesljivi in da bi lahko opravljali svoje naloge na visoki strokovni ravni;

v skladu s postopkom, določenim v členu 189c Pogodbe ⁽³⁾,

ker je Svet v svoji Resoluciji o skupni varnostni politiki v pomorskem prometu dne 8. junija 1993 določil za cilj odstranitev vseh plovil iz voda Skupnosti, ki ne izpolnjujejo standardov, in dal prednost akcijskemu programu Skupnosti, ki naj bi zagotovil učinkovito in enotno izvajanje mednarodnih pravil z izdelavo skupnih standardov za klasifikacijske zavode ⁽⁴⁾;

ker cilja, da bi klasifikacijski zavodi uporabljali primerne standarde, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči in ga lažje doseže Skupnost;

ker se lahko varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja morja učinkovito izboljšata z dosledno uporabo mednarodnih konvencij, kodeksov in resolucij ob spodbujanju cilja svobode opravljanja storitev;

ker je pravi način ukrepanja sprejetje direktive Sveta o določitvi minimalnih meril za priznavanje organizacij, pri čemer so samo priznanje, način uveljavitve in izvajanje Direktive prepuščeni državam članicam;

ker sta za kontrolo skladnosti ladij z enotnimi mednarodnimi standardi za varnost in preprečevanje onesnaževanja morja odgovorni država zastave in država pristanišča;

ker standarda EN 45004 in EN 29001 v povezavi s standardi Mednarodnega združenja klasifikacijskih zavodov (IACS) predstavljata primerno jamstvo za kakovost storitev organizacij;

ker so države članice pristojne za izdajanje mednarodnih spričeval za varnost in preprečevanje onesnaževanja, predvidenih v

ker se izdajanje spričevala o varnosti radijske postaje na tovorni ladji lahko poveri zasebnim organizacijam, ki imajo dovolj izkušenj in usposobljeno osebje;

⁽¹⁾ UL C 167, 18.6.1993, str. 13.

⁽²⁾ UL C 34, 2.2.1994, str. 14.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 9. marca 1994 (UL C 91, 28.3.1994, str. 9), Skupno stališče Sveta z dne 19. septembra 1994 (UL C 301, 27.10.1994, str. 75) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 16. novembra 1994 (še ni objavljen v Uradnem listu).

⁽⁴⁾ UL C 271, 7.10.1993, str. 1.

ker morajo organizacije, ki želijo biti priznane v okviru te direktive, državam članicam predložiti vse podatke in dokazila o izpolnjevanju minimalnih meril, države članice pa morajo Komisiji in drugim državam članicam uradno sporočiti imena organizacij, ki so jih priznale;

ker lahko Komisija podeli triletno priznanje organizacijam, ki ne izpolnjujejo zahtev, določenih v Prilogi, glede minimalnega števila in tonaže klasificiranih plovil ter minimalnega števila strokovnih inšpektorjev, izpolnjujejo pa vsa preostala merila; ker bi takim organizacijam po izteku treh let moralo biti podeljeno podaljšanje priznanja, če bi še naprej izpolnjevale enaka merila; ker bi moral učinek triletnega priznanja za države članice prosilke veljati samo v tem obdobju;

ker vzpostavitev notranjega trga vključuje prosti pretok storitev, tako da organizacije, ki izpolnjujejo vrsto skupnih meril glede jamčenja svoje strokovnosti in zanesljivosti, ne bi smele biti ovirane pri zagotavljanju svojih storitev znotraj Skupnosti, če se je država članica odločila za prenos takih predpisanih nalog; ker lahko taka država članica na podlagi objektivnih in preglednih meril vseeno omeji število organizacij, ki jih pooblasti v skladu s svojimi potrebami, pri čemer Komisija izvaja nadzor prek postopkov komitologije;

ker bi se načelo svobode opravljanja storitev inšpekcijskega pregleda in nadzora ladij lahko izvajalo postopoma, vendar ne izven predpisanih časovnih rokov;

ker je večja udeležba nacionalnih uprav pri nadzoru ladij in izdaji s tem povezanih spričeval potrebna, da bi bilo zagotovljeno čim večje izpolnjevanje mednarodnih varnostnih predpisov, četudi države članice prenesajo izvajanje predpisanih nalog na organizacije zunaj njihove uprave; ker je zato smiselno vzpostaviti tesen delovni odnos med upravami in organizacijami, kar bi lahko zahtevalo, da ima organizacija na ozemlju države članice, v imenu katere opravlja svoje naloge, lokalno predstavništvo;

ker bi bilo treba ustanoviti regulativni odbor, ki bi pomagal Komisiji v njenih prizadevanjih za zagotovitev učinkovite uporabe obstoječih standardov za varnost na morju in varstvo okolja, ob upoštevanju nacionalnih ratifikacijskih postopkov;

ker mora Komisija ravnati po postopku iz člena 13, da bi upoštevala napredek na mednarodnem področju in sproti dopolnjevala minimalna merila;

ker se Komisija na podlagi podatkov, ki jih države članice po členu 11 predložijo glede dejavnosti organizacij, delujočih v njihovem imenu, po postopku iz člena 13 odloči, ali bo od držav članic zahtevala odvzem priznanja že priznanih organizacij, ki ne izpolnjujejo več nekaterih skupnih minimalnih meril;

ker je treba državam članicam vseeno pustiti možnost, da začasno odvzamejo svoje pooblastilo organizaciji zaradi resne ogroženosti varnosti ali okolja; ker se mora Komisija po zgoraj navedenem postopku hitro odločiti, ali je treba tak nacionalni ukrep ovreči;

ker bi morala vsaka država članica redno ocenjevati dejavnost organizacij, ki delujejo v njenem imenu, ter Komisiji in vsem drugim državam članicam pošiljati natančne podatke o taki dejavnosti;

ker so države članice kot pristaniške oblasti dolžne izboljšati varnost in preprečevanje onesnaževanja voda Skupnosti s tem, da prednostno pregledajo tista plovila s spričevali organizacij, ki ne izpolnjujejo skupnih meril, in tako zagotovijo, da plovila, ki plujejo pod zastavo tretje države, niso deležna ugodnejše obravnave;

ker bi moral odbor odločati po postopku III A iz člena 2 Sklepa Sveta 87/373/EGS z dne 13. julija 1987 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾;

ker morajo klasifikacijski zavodi sproti dopolnjevati in uveljavljati svoje tehnične standarde, da bi uskladili varnostne predpise in zagotovili enotno izvajanje mednarodnih predpisov znotraj Skupnosti;

ker trenutno ni enotnih mednarodnih standardov za ladijski trup, strojno opremo in električne ter nadzorne naprave, s katerimi bi morale biti usklajene vse ladje v fazi gradnje in njihovi celotni dobi delovanja; ker so taki standardi lahko določeni na podlagi pravil priznanih klasifikacijskih zavodov ali enakovrednih standardov, o katerih odločajo nacionalne uprave po postopku iz Direktive Sveta 83/189/EGS z dne 28. marca 1983 o določitvi postopka za predložitev informacij s področja tehničnih standardov in predpisov ⁽²⁾,

⁽¹⁾ UL L 197, 18.7.1987, str. 33.

⁽²⁾ UL L 109, 26.4.1983, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 94/10/ES (UL L 100, 19.4.1994, str. 30).

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Ta direktiva določa predpise, ki jih morajo upoštevati države članice in organizacije, ki se ukvarjajo z inšpekcijskim pregledom, nadzorom in potrjevanjem ladij glede skladnosti z mednarodnimi konvencijami o varnosti na morju in preprečevanju onesnaževanja morja, ob spodbujanju cilja svobode opravljanja storitev. Ta proces vključuje razvoj in izvedbo varnostnih predpisov za trup, strojno opremo in električne ter nadzorne naprave ladij, ki sodijo na področje uporabe mednarodnih konvencij.

Člen 2

V tej direktivi:

- (a) „ladja“ pomeni ladjo, ki sodi na področje uporabe mednarodnih konvencij;
- (b) „ladja, ki pluje pod zastavo države članice“ pomeni ladjo, ki je registrirana in pluje pod zastavo države članice v skladu z njeno zakonodajo, vključno z ladjami, vpisanimi v register Euros, ko bo Svet ta register odobril. Ladje, ki ne ustrezajo tej opredelitvi, so izenačene z ladjami, ki plujejo pod zastavo tretje države;
- (c) „inšpekcijski pregled in nadzor“ pomenita inšpekcijski pregled in nadzor, ki sta obvezna po mednarodnih konvencijah;
- (d) „mednarodne konvencije“ pomenijo Mednarodno konvencijo o varstvu človeškega življenja na morju iz leta 1974, Mednarodno konvencijo o tovornih črtah iz leta 1966 in Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaženja morja z ladjami iz leta 1973/78, skupaj s protokoli in spremembami teh konvencij ter pripadajočimi kodeksi obveznega značaja v vseh državah članicah, veljavnimi na datum sprejetja te direktive;
- (e) „organizacija“ pomeni klasifikacijski zavod ali drugo zasebno organizacijo, ki za upravo opravlja ocenjevanje varnosti;
- (f) „priznana organizacija“ pomeni organizacijo, priznano po členu 4;
- (g) „pooblastitev“ pomeni dejanje, s katerim država članica pooblasti priznano organizacijo ali nanjo prenese pooblastila;
- (h) „spričevalo“ pomeni spričevalo, ki ga izda država članica ali je izdano v njenem imenu v skladu z mednarodnimi konvencijami;
- (i) „klasifikacijsko spričevalo“ pomeni dokument, ki ga izda klasifikacijski zavod ter potrjuje konstrukcijsko in mehansko primernost ladje za določeno uporabo ali storitev v skladu z njegovimi pravili in predpisi;
- (j) „spričevalo o varnosti radijske postaje na tovorni ladji“ pomeni spričevalo, uvedeno s spremenjenimi predpisi o radijski postaji Solas 74/78, ki jih je sprejela IMO, in v prehodnem obdobju z iztekom 1. februarja 1999 vključuje spričevalo o varnosti radijske telegrafске naprave na tovorni ladji in spričevalo o varnosti radijske telefonske naprave na tovorni ladji;
- (k) „lociran“ pomeni kraj statutarnega sedeža, glavne uprave ali glavni kraj poslovanja organizacije.

Člen 3

1. Ob prevzemanju odgovornosti in obveznosti v okviru mednarodnih konvencij države članice zagotovijo, da njihove pristojne uprave lahko zagotovijo primerno uveljavitev določb mednarodnih konvencij, zlasti v zvezi z inšpekcijskim pregledom in nadzorom ladij ter izdajo spričeval in spričeval o oprestitvi.

2. Kadar se za namen odstavka 1 država članica v zvezi z ladjami, ki plujejo pod njeno zastavo, odloči, da:

(i) pooblasti organizacije, da v celoti ali delno izvedejo inšpekcijske preglede in nadzore v zvezi s spričevali, vključno s tistimi inšpekcijskimi pregledi in nadzori za ugotavljanje skladnosti s členom 14, ter da po potrebi izdajo ali obnovijo s tem povezana spričevala; ali

(ii) pusti organizacijam, da v celoti ali delno izvedejo inšpekcijske preglede in nadzore iz pododstavka (i);

te naloge poveri samo priznanim organizacijam.

Pristojna uprava v vseh primerih odobri prvo izdajo spričeval o oprostivti.

Glede spričevala o varnosti radijske postaje na tovorni ladji pa lahko te naloge poveri zasebni organizaciji, ki jo prizna pristojna uprava in ima dovolj izkušenj in usposobljeno osebje, da v imenu uprave opravlja ocenjevanje varnosti radijskih postaj.

3. Ta člen ne zadeva potrjevanja posebnih predmetov pomorske opreme.

Člen 4

1. Države članice lahko priznajo samo tiste organizacije, ki izpolnjujejo merila iz Priloge. Organizacije predložijo državam

članicam, ki so jih zaprosile za priznanje, popolne podatke in dokazila o izpolnjevanju teh meril. Države članice bodo organizacije o priznanju uradno obvestile na primeren način.

2. Vsaka država članica uradno sporoči Komisiji in drugim državam članicam organizacije, ki jih je priznala.

3. Države članice lahko predložijo Komisiji zahtevo za triletno priznanje za organizacije, ki izpolnjujejo vsa merila iz Priloge, razen tistih, določenih v odstavkih 2 in 3 oddelka „Splošne zahteve“ Priloge.

Takšno priznanje se podeli po postopku iz člena 13. Učinki tega priznanja veljajo za države članice, ki so predložile zahtevo za tako priznanje.

4. Vse priznane organizacije skrbno spremlja odbor, ustanovljen s členom 7, tudi glede odločitev o podaljšanju priznanja organizacij iz odstavka 3. Odločitev o podaljšanju takega priznanja ne upošteva meril iz odstavkov 2 in 3 oddelka „Splošne zahteve“ Priloge. Omejevanje učinkov priznanja, kakor ga predvideva odstavek 3, se ne uporablja več.

5. Komisija sestavi in ažurira seznam organizacij, ki so jih države članice uradno sporočile po odstavkih 1, 3 in 4. Seznam se objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 5

1. Ob upoštevanju členov 6 in 11 pri uporabi člena 3(2)(i) države članice načelno ne zavrnejo pooblastila za opravljanje takih nalog katerikoli od priznanih organizacij, lociranih v Skupnosti. Vendar pa lahko na podlagi preglednih in objektivnih meril omejijo število organizacij, ki jih pooblastijo v skladu s svojimi potrebami. Na zahtevo države članice Komisija sprejme ustrezne ukrepe po postopku iz člena 13.

2. Komisija lahko z odstopanjem države članice začasno izvzame iz uporabe določb odstavka 1 do 31. decembra 1997.

3. Preden država članica privoli, da organizacija, locirana v tretji državi, opravlja naloge iz člena 3 ali del teh nalog, lahko zahteva, da navedena tretja država vzajemno prizna tiste priznane organizacije, ki so locirane v Skupnosti.

Člen 6

1. Države članice, ki se odločijo ravnati po členu 3(2), vzpostavijo delovni odnos med njihovo pristojno upravo in organizacijami, ki delujejo v njihovem imenu.

2. Delovni odnos je urejen s formalnim pisnim in nediskriminatornim sporazumom ali z drugim enakovrednim pravnim dogovorom, ki določa posebne naloge in funkcije, ki so jih organizacije prevzele, in vključuje najmanj:

— določbe Dodatka II Resolucije IMO A.739(18) o smernicah za pooblaščenje organizacij, ki delujejo v imenu uprave, v različici na datum sprejetja te direktive,

— določbe o rednem nadzoru nalog, ki jih organizacije opravljajo v imenu uprave, nadzor pa izvaja uprava ali od uprave imenovan nepristranski zunanji organ,

— možnost naključnih in podrobnih inšpekcijskih pregledov ladij,

— določbe o sporočanju bistvenih podatkov o njihovem klasificiranem ladjevju, spremembah razreda ali razvrstitvi v nižji razred.

3. Sporazum ali enakovreden pravni dogovor lahko vsebuje zahtevo, da ima priznana organizacija na ozemlju države članice, v imenu katere opravlja naloge iz člena 3, lokalno predstavništvo. Ta zahteva se lahko izpolni, če ima lokalno predstavništvo v skladu s pravom države članice pravno osebnost in je v pristojnosti njenih nacionalnih sodišč.

4. Vsaka država članica predloži Komisiji natančne podatke o delovnem odnosu, vzpostavljenem po tem členu. Komisija o tem obvesti druge države članice.

Člen 7

Komisiji pomaga odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic, predseduje pa mu predstavnik Komisije. Komisija skliče odbor najmanj enkrat na leto in po potrebi v primeru, ko država članica po določbah člena 10 organizaciji začasno odvzame pooblastilo.

Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 8

1. Ta direktiva se lahko spremeni po postopku iz člena 13, da bi se:

- za namene te direktive vanjo prevzele poznejše spremembe mednarodnih kodeksov in resolucij, navedenih v členih 2(d) in 6(2), ki so začele veljati,
- ažurirala merila v Prilogi, zlasti ob upoštevanju ustreznih odločitev IMO.

2. Po sprejetju novih instrumentov ali protokolov h konvencijam iz člena 2(d) Svet na predlog Komisije in ob upoštevanju parlamentarnih postopkov držav članic, pa tudi ustreznih postopkov IMO, določi podrobnosti ratifikacije teh novih instrumentov ali protokolov, pri čemer zagotovi, da se v državah članicah uporabljajo enotno in sočasno.

Člen 9

1. Od vsake države članice se lahko po postopku iz člena 13 zahteva, da po potrebi odvzame priznanje priznanim organizacijam iz člena 4, ki ne izpolnjujejo več meril iz Priloge.

2. Pri pripravi osnutkov odločbe o zadevah iz odstavka 1 Komisija upošteva poročila in informacije, navedene v členih 11 in 12. Pri pripravi takih osnutkov Komisija posveča posebno pozornost zapisom o dejavnosti organizacij na področju varnosti in preprečevanja onesnaževanja. Komisija na lastno pobudo ali na zahtevo države članice predloži osnutke odločb v zvezi z zadevami iz odstavka 1 tudi odboru.

Člen 10

Ne glede na merila iz Priloge lahko država članica, ki meni, da priznana organizacija ne more biti več pooblaščenca za opravljanje nalog iz člena 3 v njenem imenu, tako pooblastilo začasno odvzame.

V zgornjih primerih se uporabi naslednji postopek:

- (a) država članica takoj obvesti Komisijo in druge države članice o svoji odločitvi in navede utemeljene razloge zanjo;
- (b) Komisija preuči, ali je začasni odvzem upravičen zaradi resne nevarnosti za varnost ali okolje;
- (c) Komisija po postopku iz člena 13 obvesti državo članico, ali je njena odločitev o začasnem odvzemu pooblastila upravičena zaradi resne nevarnosti za varnost ali okolje in,

če ni upravičena, od nje zahteva preklic začasnega odvzema.

Člen 11

1. Vsaka država članica se mora prepričati o tem, ali priznane organizacije, ki delujejo v njenem imenu po členu 3(2), po mnenju njene pristojne uprave zadovoljivo opravljajo naloge iz tega člena in izpolnjujejo merila iz Priloge. To lahko stori tako, da njena pristojna uprava neposredno spremlja priznane organizacije ali da pri organizacijah, lociranih v drugi državi članici, ustrezno spremljanje takih organizacij poveri upravi druge države članice.

2. Vsaka država članica opravi to nalogo vsaki dve leti ter predloži drugim državam članicam in Komisiji poročilo o rezultatih tega spremljanja najpozneje do 31. marca v letu, ki sledi letu, za katero poročilo velja.

3. Kadar se država članica za opravljanje te naloge odloči, da bo poverila spremljanje drugi državi članici, se njeno poročilo predloži najpozneje do 30. junija v letu, ki sledi letu, za katero poročilo velja.

4. Države članice pošljejo Komisiji in drugim državam članicam vse informacije, potrebne za oceno dejavnosti organizacij.

Člen 12

1. Pri izvrševanju pravic in dolžnosti inšpekcijskega pregleda kot države pristanišča:

- (a) države članice zagotovijo, da ladje, ki plujejo pod zastavo tretje države, niso ugodneje obravnavane od ladij, ki so upravičene pluti pod zastavo države članice. V ta namen se dejstvo, da je znano, da je ladijska spričevala in klasifikacijsko spričevalo izdala organizacija, ki ne izpolnjuje meril iz Priloge, razen organizacij, priznanih po členu 4(3) in (4), upošteva kot eno od glavnih meril pri izbiri ladij za inšpekcijski pregled.
- (b) Države članice sprejmejo primerne ukrepe, kadar ladje ne izpolnjujejo mednarodno dogovorjenih standardov, ter poročajo Komisiji in sekretariatu Memoranduma o soglasju glede nadzora, ki ga opravlja inšpekcija za varnost plovbe, o odkritju vsake izdaje veljavnih spričeval, ki so jih izdale organizacije, delujoče v imenu države zastave, za ladjo, ki ne izpolnjuje ustreznih zahtev mednarodnih konvencij, ali o odkritju vsake pomanjkljivosti ladje, ki ima veljavno klasifikacijsko spričevalo, glede postavk, za katere spričevalo velja.

2. Vsaka država članica izdela zapise o dejavnosti organizacij, ki delujejo v imenu držav zastave. Ta zapis se letno ažurira ter razdeli drugim državam članicam in Komisiji.

Člen 13

Za zadeve, zajete v členu 4(3) in (4), členu 5(1) in členih 8, 9, 10 in členu 14(2), se uporabi naslednji postopek:

- (a) Predstavniki Komisije predložijo odboru iz člena 7 osnutek potrebnih ukrepov.
- (b) Odbor da svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga lahko glede na nujnost zadeve določi predsednik. Mnenje se sprejme z večino, ki jo določa člen 148(2) Pogodbe za sprejemanje odločitev Sveta na predlog Komisije. Glasovi predstavnikov držav članic v odboru se ponderirajo na način iz navedenega člena. Predsednik ne glasuje.
- (c) Komisija sprejme predlagane ukrepe, če so v skladu z mnenjem odbora.
- (d) Če predlagani ukrepi niso v skladu z mnenjem odbora ali če mnenje ni dano, Komisija brez odlašanja predloži Svetu predlog ukrepov, ki naj se sprejmejo. Svet odloča s kvalificirano večino. Če Svet ne odloči v treh mesecih po prejemu predloga, predlagane ukrepe sprejme Komisija.

Člen 14

1. Vsaka država članica zagotovi, da so ladje, ki plujejo pod njeno zastavo, zgrajene in vzdrževane v skladu s predpisi priznane organizacije za ladijski trup, strojno opremo in električne ter nadzorne naprave.

2. Država članica se lahko odloči za uporabo predpisov, ki so po njenem mnenju enakovredni predpisom priznane organizacije, a le pod pogojem, da jih po postopku iz Direktive 83/189/EGS takoj uradno sporoči Komisiji in drugim državam članicam, da jim druga država članica ali Komisija ne ugovarjata ter da po postopku iz člena 13 niso ugotovljeni kot neenakovredni.

Člen 15

1. Priznane organizacije se med seboj redno posvetujejo, da bi ohranile enakovrednost svojih tehničnih standardov in njihovega izvajanja. Komisiji predložijo redna poročila o temeljnem napredku na področju standardov.

2. Priznane organizacije morajo izraziti pripravljenost za sodelovanje s pomorskimi inšpekcijskimi upravami, kadar gre za ladjo iz njihovega razreda, zlasti zato, da bi olajšale odpravljanje ugotovljenih pomanjkljivosti ali drugih odstopanj.

3. Priznane organizacije predložijo upravi vse potrebne podatke o spremembah razreda ladij ali razvrstitvi v nižji razred.

4. Priznane organizacije ne izdajo spričeval ladij, ki je uvrščena v nižji razred ali je spremenila razred iz varnostnih razlogov, preden se ne posvetujejo s pristojno upravo države zastave, da bi tako ugotovile, ali je potreben celoten inšpekcijski pregled.

Člen 16

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 1995.

2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Države članice takoj predložijo Komisiji besedila vseh predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva. Komisija o tem obvesti druge države članice.

Člen 17

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 22. novembra 1994

Za Svet
Predsednik
M. WISSMANN

PRILOGA

MINIMALNA MERILA ZA ORGANIZACIJE IZ ČLENA 3.

A. SPLOŠNE ZAHTEVE

1. Priznana organizacija mora biti zmožna dokazati obširne izkušnje pri ocenjevanju zasnove in konstrukcije trgovskih ladij.
2. Organizacija bi morala klasificirati ladjevje z najmanj 1 000 čezoceanskimi plovili (prek 100 BRT), s skupno najmanj 5 milijonov BRT.
3. Organizacija mora zaposlovati tehnično osebje, sorazmerno številu klasificiranih plovil. Za izpolnitev zahtev iz odstavka 2 bi bilo potrebnih najmanj 100 poklicnih inšpektorjev.
4. Organizacija bi morala imeti izčrpna pravila in predpise o zasnovi, konstrukciji in rednem nadzoru trgovskih ladij, ki bi se objavljali ter ažurirali in izboljševali z raziskovalnimi in razvojnimi programi.
5. Organizacija bi morala imeti svoj register plovil, ki bi ga objavljala vsako leto.
6. Organizacije ne bi smeli nadzirati lastniki ali graditelji ladij ali drugi, ki so komercialno vključeni v izdelavo, opremljanje, popravilo ali obratovanje ladij. Organizacija ne bi smela biti glede prihodka preveč odvisna od enega samega trgovskega podjetja.

B. POSEBNE ZAHTEVE

1. Organizacija ima na voljo:
  - (a) pomembno tehnično, vodstveno, podporno in raziskovalno osebje, sorazmerno nalogam in klasificiranim plovilom, ki skrbi tudi za zmogljivosti — razvoj in ohranjanje pravil in predpisov;
  - (b) svetovno mrežo izključno svojega tehničnega osebja ali tehničnega osebja drugih priznanih organizacij.
2. Organizacijo ureja etični kodeks.
3. Organizacija se vodi in upravlja tako, da je zagotovljena zaupnost od uprave zahtevanih informacij.
4. Organizacija je pripravljena predložiti upravi ustrezne informacije.
5. Vodstvo organizacije je opredelilo in dokumentiralo svojo politiko, cilje in zavezanost glede kakovosti ter zagotovilo, da se ta politika razume, izvaja in vzdržuje na vseh ravneh organizacije.
6. Organizacija je razvila, izvedla in vzdržuje učinkovit notranji sistem kakovosti, ki temelji na ustreznih delih mednarodno priznanih standardov kakovosti in je v skladu s standardoma EN 45004 (inšpekcijski organi) in EN 29001 po razlagi določbe Sheme IACS o certificiranju sistema kakovosti ter med drugim zagotavlja, da:
  - (a) se pravila in predpisi organizacije sestavljajo in vzdržujejo sistematično;
  - (b) se pravila in predpisi organizacije upošteevajo;
  - (c) so predpisi o predpisanih dejavnostih, za katere je organizacija pooblaščen, izpolnjeni;

- (d) so odgovornosti, pooblastila in medsebojna razmerja med osebami, katerih delo vpliva na kakovost storitev organizacije, opredeljeni in dokumentirani;
  - (e) celotno delo poteka v nadzorovanih pogojih;
  - (f) je nadzorni sistem, ki spremlja dejavnosti in delo inšpektorjev ter tehničnega in upravnega osebja, ki ga organizacija neposredno zaposli, uveljavljen;
  - (g) predpisane dejavnosti, za katere je organizacija pooblaščenca, izvajajo ali neposredno nadzirajo samo njeni poklicni inšpektorji ali poklicni inšpektorji drugih priznanih organizacij;
  - (h) se inšpektorji sistematično izobražujejo in njihovo znanje stalno dopolnjuje;
  - (i) se beleži doseganje zahtevanih standardov na področjih, ki jih pokrivajo izvedene storitve, in prav tako učinkovito delovanje sistema kakovosti; in
  - (j) obstaja obširen sistem načrtovanih in zabeleženih notranjih pregledov dejavnosti na vseh lokacijah.
7. Organizacija mora pokazati zmožnost za:
- (a) razvoj in ažuriranje celotnega in ustreznega sklopa lastnih pravil in predpisov o ladijskem trupu, strojni opremi in električni ter nadzorni opremi s kakovostjo, ki je v skladu z mednarodno priznanimi tehničnimi standardi, na podlagi katerih je mogoče izdati spričevala v okviru Konvencije Solas in spričevala o varnosti potniških ladij (glede primernosti ladijske konstrukcije in pomembnih ladijskih strojnih sistemov) ter spričevala o tovornih črtah (glede primernosti ladijskega pogona);
  - (b) izvedbo vseh inšpekcijskih pregledov in nadzorov, ki jih za izdajo spričeval zahtevajo mednarodne konvencije, vključno s sredstvi za oceno — z uporabo usposobljenega strokovnega osebja — uporabe in vzdrževanja sistema za varno upravljanje, na kopnem in na ladjah, ki je predmet izdajanja spričeval.
8. Sistem kakovosti organizacije potrdi neodvisen organ inšpektorjev, ki ga prizna uprava države, v kateri je organizacija locirana.
9. Organizacija bi morala predstavnikom uprave in drugim zadevnim strankam dovoliti udeležbo pri razvijanju svojih pravil in/ali predpisov.
-